

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia CVII. De peccato ex consuetudine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

CONFERENCE CVII.

De peccato ex consuetudine.

210. **P**eccatum ex consuetudine dicitur, quod vi habitus per frequentatos actus acquisiti, quasi naturali impetitu omnino indeliberatè committitur, talia in plurimis sunt consuetudines blasphemandi, pejerandi, detrahendi, mentiendi, & forte etiam morosè delectandi in venereis. Quæritur ergo hîc, qualiter peccata ex consuetudine sint peccata in sua causa, scil. ipsâ consuetudine contracta, & non deposita: itaque sit

RESOLUTIO I. Scienter & voluntariè frequentatis actibus contrahens consuetudinem peccandi (blasphemandi, pejerandi, mentiendi &c.) graviter & dupliciter peccat mortaliter. I. Ipsa actuali blasphemiâ, vel simili peccato. II. Voluntariè ponendo causam secuturis blasphemis, vel similibus peccatis. Ita Patrit. noster *hic c. 6. num. 52.*

Ratio est, quia licet secutæ blasphemix ex consuetudine vel habitu contracto formaliter, peccata non sint ob defectum voluntarii, si omnino indeliberatè & naturali quasi impetu fiant, ipsa tamen voluntas ponendi earum causam, scil. consuetudinem per frequentatos actus, sufficienter voluntaria fuit; ideoque duplicatam sortitur malitiam, unam ab actu deliberatè frequentato, alteram à prævisis indirectè saltem volitis, etsi materialiter tantum malis.

211. RESOLUTIO II. Ille, qui voluntariè

Q 2

ita

ita contraxit consuetudinem peccandi, blasphemandi, pejerandi &c. tenetur sub peccato mortali operam dare, ut eam consuetudinem vincat, atque deponat. Idem qui supra n. 53.

Ratio est, quia advertens suam pravam consuetudinem blasphemandi &c. & quantum potest deponere non conatur, censetur eam velle & approbare; & consequenter etiam indirecte censetur velle ipsas blasphemias ex illa consuetudine factas, ideoque peccat formaliter, imò manet in continuo statu peccati mortalis omissionis, atque ita ipsæ blasphemiae ei in peccatum imputantur tanquam indirecte voluntariæ in sua causa, malâ scil. consuetudine voluntariæ non ablata. Tenetur itaque talis consuetudinarius non tantum dolere de præteritis peccatis, blasphemis, perjuriis, excommunicationibus &c. atque firmum propositum abstinendi concipere; sed etiam serio proponere propinquas occasiones cavere, quatenus fieri potest sine magno incommodo: ut cum *Sagr. Valent.* & aliis optimè notat *Laym. l. 1. tr. 2. c. 3. n. 6.*

212. RESOLUTIO III. Postquam penitens pravam consuetudinem ita blasphemandi, pejerandi &c. efficaci proposito detractavit, debitumque conatum eam deponendi adhibuit, tunc consequentes blasphemiae ex vi ejusdem consuetudinis inculpabiliter contra voluntatem & conatum, quasi naturali impetu erumpentes, nullo modo amplius ad peccatum imputari poterunt. Ita cit. *Patrit. n. 55. &*

Ratio est: quia tunc non sunt amplius ullo modo voluntariæ, neque in se directæ (ut supponitur) neque

neque indirectè in sua causa sive consuetudine, utpote jam voluntariè & efficaciter retractata, ut proinde amplius voluntaria censerì non possit.

CONFERENCE CVIII.

De Peccatis ex contemptu.

Peccatum ex contemptu dicitur, quod ex contemptu legis vel Legislatoris committitur: ut cum quis ideo peccat, aut legem vel præceptum transgreditur, quia non vult subjectus esse legi ex indignatione erga legem aut Legislatorem.

Differunt porrò peccare *ex contemptu*, & *cum contemptu*, in eo, quod transgredi legem *ex contemptu* contingat, quando contemptus est causa transgressionis, ita scil. ut quis ideo nolit servare legem vel præceptum, quia contemnit præceptum vel præcipientem, etsi abesset talis contemptus, non transgrediretur; *cum contemptu* autem transgredi legem, vel præceptum est, cum quis quidem de facto contemnit præceptum vel præcipientem: is tamen contemptus non est causa vel motivum transgressionis: sed, sicut stante illo contemptu, posset adhuc servare legem ex alio motivo, utpote quia timet pœnam; ita etiam, absente illo contemptu, adhuc transgrediretur legem ex alio motivo, vel vitiosa affectione, hoc notato sit

213. RESOLUTIO I. Transgressio cujuscunque divinæ vel humanæ legis vel præcepti, in quacunque materia quantumvis minima, ex *contemptu formali & injusto* ipsius legis vel Legislatoris, præcepti vel præcipientis, est *peccatum mortale, & speciale formalis inobedientia*. Est doctrina certa